

Groepen, gevormd en gevoed vanuit spirituele inspiratie

Inleiding.

In deze brochure worden een aantal elementen beschreven, die een rol spelen bij het ontstaan en verder bestaan van groepen, die geïnspireerd zijn vanuit de spirituele wereld. Je zult bij het lezen ook een aantal valstrikken vinden die mogelijk een rol spelen bij het ontsporen van deze groepen, en daarnaast tips om constructief aan deze groepen deel te nemen.

De beschrijving van het ontvangen en het verloop van de inspiratie en hoe dat vorm krijgt, kunnen een ingangspoort zijn om de groepen/systemen rondom je, of waar je deel van uitmaakt, vanuit een andere hoek te bekijken.

Deze wetmatigheden beschrijf ik vanuit mijn ervaring in en met deze groepen. Ook mijn observaties die ik deed als deelnemer in deze groepen, of als toeschouwer, zijn verwerkt in deze tekst. En tenslotte is mijn innerlijk weten eveneens een informatiebron bij het tot stand komen van dit document.

De bedoeling van deze tekst is de lezer impulsen geven om zichzelf en zijn situering binnen deze groepen te bekijken.

Het is geen volledig uitgewerkte studie over dit soort groepen. Het is een andere kijk, die je de kans wil bieden om jezelf en je beleving nader te leren kennen.

1. Begeleiding vanuit de spirituele wereld.

De mensheid is in evolutie en zoals een kind begeleiding nodig heeft om uit groeien tot een gezonde volwassene, heeft de mensheid ook altijd nood gehad aan begeleiding. Doorheen de geschiedenis van deze planeet en zijn bewoners, is er steeds begeleiding aangeboden vanuit de spirituele wereld.

Deze spirituele wereld wordt benoemd en verklaard op verschillende wijzen, afhankelijk van de cultuur en het referentiekader van de persoon. Bekende namen voor die spirituele wereld, of een deel daarvan zijn: Spirit, Scheppend beginsel, Meester, God, Allah, Creator enz. Daarbinnen hebben we dan hiërarchieën van spirituele wezens in alle benamingen en structuren: gidsen, meesters, elohim, hators, engelen, klein volkje enz.

Goed om voor ogen te houden is het weten dat iedere benaming vooral het bewustzijn weergeeft van degene die benoemt. Vaak geeft een benaming weinig weer van de realiteit van die spirituele wereld. Toch hebben al die benamingen en verklaringen zin, want ze zijn een toegangspoort tot die werelden en die realiteit, ze zijn een benadering van de realiteit van die spirituele wereld.

Het richtpunt van de inspiratie vanuit de spirituele wereld was steeds de vergeestelijking van het individu, het volk, de mensheid en onze planeet Aarde. Sporen en getuigenissen van die begeleiding zijn doorheen de eeuwen en culturen terug te vinden in overleveringen, religies en archeologische onderzoeken.

Die begeleiding was en is gericht op, én aangepast aan een stam, een volk, de mensheid in een bepaald tijdvak van de geschiedenis. Dat volk of die stam had en heeft een bepaalde cultuur, een bepaald economisch systeem, een bepaald sociaal systeem, een verklarend systeem voor de mens, een verklarend systeem voor het spirituele, de materiële en immateriële omgeving... .

Dit houdt. o.a. in dat deze impulsen bruikbaar waren voor- én aangepast zijn aan *die bepaalde groepen en hun groeibehoefden van dat moment*. Tegelijk houdt dit echter ook in dat je deze impulsen niet zomaar kan overplanten op een andere plaats in de evolutie van een volk of op een ander volk. Dan ga je deze impulsen plakken op andere mensen met een andere cultuur, een ander sociaal en economisch systeem, andere geografie met andere fauna en flora... . Dit kan vaak niet zonder ze a.h.w. te vertalen naar dat ander volk in dat ander tijdvak van de evolutie, met die andere cultuur. Die vertaling dient te gebeuren ivf de noden van dat moment van de doelgroep, en in trouw aan het Leven en wat dat Leven aangeeft. Belangrijk is ook de trouw aan de oorspronkelijke impulsen en zonder afbreuk te doen aan de vormen waarin die impulsen indertijd concreet gerealiseerd zijn.

De vormen (groepen, systemen...) waarin die oorspronkelijke impulsen vorm kregen kunnen nog piepjong zijn (50 jaar), al "volwassen" (enkele duizenden jaren) of van respectabele leeftijd zijn (sjamanisme bestaat al minstens 50.000 jaar). De groepen die zich verenigen rond die inspiraties variëren van selecte clubjes (sommige geheime genootschappen zijn groepen van enkele tientallen tot enkele honderden mensen) tot wereldwijd verspreide religies (met meer dan één miljard gelovigen). De systemen kunnen zich richten naar het individu, groepen, bedrijven, naties, de planeet... .

In vele volkeren en tijdvakken zijn er individuen geweest die een begaafdheid hadden als kanaal voor de inspiratie en begeleiding die aangeboden werd. Via die personen kwam de specifieke informatie en begeleiding in onze gewone realiteit terecht. Dit kon zijn als gesproken verhalen, boeken, rituelen, heilige liederen, beschrijvingen, beelden enz. Alle vormen die bruikbaar waren zijn in de geschiedenis ook gebruikt.

Die informatie werd achteraf overgeleverd van generatie op generatie via de overleveringen van een volk. Vaak ontstonden er genootschappen die tot doel hadden om die info te bewaren, te bewaken en door te geven. Tegenwoordig zijn dat vaak stichtingen, vroeger werden er kloosters gesticht, geheime esoterische genootschappen, councils van sjamanen en "heilige mannen en vrouwen" van een volk. Allemaal functioneren ze met hun eigen regels, rituelen, gebruiken en inwijdingen.

De groepen waar ik in deze brochure over spreek, ontstaan rond de inspiratie die iemand in deze wereld ontvangt: het kanaal (en vaak de stichter van de groep rond de informatie).

Ook de opvolgers en de beheerders van deze inspiratie, samen met de mensen die de inspiratie eventueel “vertalen” en de manier waarop zij die informatie hanteren hebben een grote invloed op dit proces van realisatie. Over deze personen spreek ik in hoofdstuk 3 en hoofdstuk 4.

2. Het kanaal.

Een kanaal is zoals het woord het zegt, een medium dat informatie/hulp van de spirituele wereld naar deze wereld brengt. Individuen die de broodnodige inspiratie naar deze wereld kanaliseren, kunnen letterlijk de mensheid (of een deel daarvan) naar een hoger niveau tillen.

Op zich lijkt dit een simpele handeling, in de praktijk zijn er heel wat voorwaarden en goede basishoudingen nodig om dit werk goed te dienen.

De al dan niet ontwikkelde persoonlijkheid van het kanaal is erg belangrijk, en versterkt of beschadigt, de ontvangen inspiratie. Daarnaast is er invloed, door de wijze van beleving en omgaan met de mogelijkheden die er in potentie aanwezig zijn. Tenslotte speelt het referentiekader een rol in het werk en de taak van het kanaal.

2.1. De mogelijkheden van het kanaal.

Iemand wordt al dan niet geboren met de capaciteit om kanaal te zijn. Die capaciteit situeert zich in ieder aspect van die persoonlijkheid:

Wezenlijk zit deze capaciteit al dan niet ingeschreven in iemand zijn identiteit en zijn spiritueel handelen. De openheid op de spirituele wereld en de mogelijkheid om daarmee verbinding aan te gaan is er al dan niet. Daarnaast zijn er “ondersteunende” capaciteiten al dan niet aanwezig, o.a.: dienstbaarheid, altruïsme, helderheid, de leraar, de pedagoog, taalvaardigheid, muzikaliteit... .

Lichamelijk moet er de mogelijkheid zijn om de spirituele frequenties te hanteren en te beleven zonder ziek te worden of zonder dat het lichaam disfunctioneert door vb. te schokken, het bewustzijn te verliezen, in slaap te vallen... . Het lichaam moet ook het spanningsveld tussen de twee werelden kunnen verwerken zonder vb een kanker te ontwikkelen of een hartaanval te genereren.

Emotioneel moet er voldoende stabiliteit zijn en het gevoel en het emotionele heeft de aangepaste gevoeligheid nodig om die trillingen van inspiratie en licht te geleiden zonder te disfunctioneren. Vb. Als iemand in paniek geraakt, telkens er een verbinding met de spirituele wereld gelegd wordt, is dit werk onmogelijk.

Het mentale moet de capaciteit hebben om helder te blijven en het moet een referentiekader kunnen opbouwen om die stroom van inspiratie te ontcijferen, te ordenen en zijn juiste plaats en waarde te geven. Het hoofd moet ook de persoonlijkheid kunnen beheren in functie van dit werk en doorheen dit werk.

Tegelijk is iedere mogelijkheid begrensd, en alle begrenzingen van die verschillende aspecten vormen de begrenzing van iemands capaciteiten als kanaal:

Vb. iemand kan de lichamelijke capaciteit hebben om dat spanningsveld te verwerken tussen de twee werelden, maar heeft aanleg tot psychose. Diepe trance als middel is dan erg moeilijk te gebruiken.

Vb. iemand kan aansluiten op geavanceerde technische kennis maar heeft een hersenbeschadiging door het gebruik van drugs, waardoor die kennis niet kan geordend en beschreven worden.

Vb. iemand kan kanaal zijn, maar in lichte mate, en beperkt in tijd (vb. 10 minuten). Dan is het moeilijk boeken te channelen doorheen die persoon.

Aanvaarding en goed omgaan met die grenzen is onontbeerlijk!

2.2. Omgaan met dit werk.

Er zijn heel wat voorwaarden om dit werk te doen. o.a. de ontwikkeling van een stabiele persoonlijkheid. Dit is een basisvoorwaarde, zowel omwille van het welzijn van de persoon, als omwille van de vruchtbaarheid van het werk.

De opbouw van een aangepast referentiekader om de informatie te hanteren is onontbeerlijk. Andere voorwaarden zijn goede basishoudingen tov.. de informatie en een beheer ifv. de doelstelling van het op de wereld brengen van de informatie.

2.2.1. *Een stabiele persoonlijkheid is onontbeerlijk* en ook bij een spirituele opleiding is er het broodnodige werk te doen op het vlak van groei en uitzuivering van de persoonlijkheid. Het contact met andere realiteiten kan destabiliserend werken op iemand. Zulke destabilisatie van de persoonlijkheid, in welk aspect dan ook van die persoon, heeft ook invloed op de zuiverheid van het werk.

Er is een stabiel mentaal aspect nodig dat een aangepast referentiekader heeft. Een mentaal aspect dat kan ordenen en dat niet totaal verward geraakt bij nieuwe inspiratie, in de vorm van informatie of nieuwe energetische stromen. Het beheren van de informatie of energie die er stroomt is een taak van dat mentale aspect. Dat beheer gebeurt ifv het doel van de inspiratie, en niet ifv de doelstellingen die het verstand belangrijk vindt!

En bovenal is er een mentaal aspect nodig dat in staat is de persoon die dit werk doet, met twee voeten op de grond te houden. Wat er gechanneld wordt moet op aarde gezet worden in zijn puurheid waar het voor bedoeld is, maar de persoon moet ook met beide voeten in zijn realiteit blijven omwille van zijn eigen welzijn. *Dit lijkt vanzelfsprekend, maar dat is het niet!* Ik heb al meermaals gezien hoe iemands welzijn verloren gaat vanuit verdwazing en hoe het spiritueel werk schade oploopt of zelfs helemaal verloren gaat.

Het lichaam moet in staat zijn dit werk te doen en het heeft een hygiëne nodig in functie van dit werk, o.a. een aangepaste voeding (vb. alcohol vrij), lichaams oefeningen (vb. tai-chi), een aangepaste omgeving (vb. weinig lawaai, natuurlijke kleding) een aangepaste energetische omgeving (vb. geen depressieve mensen in de buurt, een gezonde woning). Weeral omwille van het eigen welzijn maar ook om efficiënt te functioneren in dienst van dit werk.

Het emotionele aspect dient klaar te zijn om dit werk te doen en stabiel te blijven. Dit houdt o.a. in dat de behoeften goed beheerd worden, en dat we dus de informatie of de energie die er gekanaliseerd wordt, niet gebruiken om onze emotionele behoeften op te vullen vb. gezien worden, iets belangrijks kunnen doen. We moeten ook onze emoties kunnen beheren, en ons niet laten meeslepen door angst die er ontstaat tijdens het werk, of opwinding, euforie... Dit betekent soms genezen van een aantal trauma's, die we nog meedragen van vroeger of tenminste goed leren omgaan met ons gevoel zoals het is, en met de gevolgen ervan.

Het spiritueel aspect moet voldoende ontwaakt zijn en geïntegreerd in de persoon om dit werk goed te doen. Dit houdt in dat we de juiste spirituele verbindingen hebben (ev. via inwijdingen) en beleven (vb in rituelen) met de Bron waaruit we ontvangen. Onze intuïtie moet scherp ontwikkeld zijn om te voelen wat er juist is en wat niet. We moeten ons voldoende bewust zijn van de spirituele dimensie in onszelf en rondom ons, en van zijn plaats in onze persoon. Ons concrete leven moet plaats bieden om deze dimensie te beleven in al zijn facetten.

2.2.2. Een ander basiswerk is de *opbouw van een aangepast referentiekader*. Hiermee bedoel ik een kader van kennis en bewustzijn dat toelaat om de "instroom" te herkennen, te ontcijferen, het zijn juiste plaats te geven, het goed te beheren... Ook de kennis en het bewustzijn, dat toelaat de persoonlijkheid goed te beheren in functie van dit werk, maakt deel uit van dit referentiekader.

Dit referentiekader wordt opgebouwd via verschillende wegen o.a.

- via studie en literatuur komt er een stuk kennis en inzicht in de betreffende materie vb. kruiden, heling...
- via het activeren van het innerlijk weten (intuïtie) groeit er ook bewustzijn en weten, en van daaruit kennis over een bepaalde materie.
- de levenservaring leidt tot kennis, bewustzijn en herkennen van de realiteit rondom ons vanuit de eigen gekende realiteit. Ze bouwt dit referentiekader mee op en maakt het bruikbaar.

Zoals gezegd is er kennis nodig én bewustzijn. Kennis is meestal vrij gemakkelijk op te doen, bewustzijn al heel wat minder en dit wordt dan vaak overgeslagen!

2.2.3. Naast het evenwicht in de persoon en een degelijk referentiekader zijn *een aantal basishoudingen essentieel* om dit werk goed te doen o.a.:

Neutraal staan tegenover de inspiratie die er aangeboden wordt. Dit lijkt vanzelfsprekend maar op het moment dat de ontvangen inspiratie, vb. ingaat tegen een principe of dat er door de inspiratie een behoefte gefrustreerd wordt, is het niet meer zo vanzelfsprekend! Toch is die neutraliteit essentieel om de informatie niet te weigeren of te vervormen tijdens het proces van ontvangen.

De persoon staat ten dienste van zijn werk als kanaal, niet andersom.

De informatie of gekanaliseerde energie moet beheerd worden ifv. het doel waar hij voor aangeboden wordt. Dit betekent dat het kanaal de inspiratie niet moet gebruiken om zijn eigen behoeften op te vullen, om zijn eigen ambities waar te maken of om zijn eigen doestellingen te realiseren. Dit betreft

zowel de ambitie die iemand heeft in verband met zijn eigen persoon (veel geld verdienen) alsook de ambitie die iemand heeft in verband met die inspiratie (heel de wereld moet ons systeem gaan gebruiken!).

Deze basishouding van beheren houdt ook in dat er soms vaardigheden moeten aangeleerd worden die nodig zijn (vb een website bouwen, leren boekhouden) of dat er hulp moet ingeschakeld worden (iemand die teksten schrijft, ..).

Zichzelf en zijn grenzen kennen is nodig, en daarbinnen blijven is zeer belangrijk. Is er een capaciteit (vaardigheid, inzicht...) voor de realisatie van de inspiratie nodig die het kanaal niet heeft, dan moet er beroep gedaan worden op anderen die deze vaardigheden wél hebben, samen met de zuiverheid om ze dienstbaar in te zetten.

Een ander aspect van dit beheren is zorgen dat de boom van het werk vruchten draagt, door een aangepaste vorm te creëren in deze wereld om dit mogelijk te maken. Dat kan concreet een boek schrijven zijn, een cursus organiseren, een lezing houden, heling aanbieden... . Elke vorm is juist zolang hij het doel van de inspiratie mogelijk maakt, en zolang hij binnen de realiteit van deze wereld bestaat. Dit is één van de moeilijkste taken van een beheerder: een passende vorm op de wereld zetten en in stand houden.

Het bewaken van de zuiverheid van de instroom zonder die toe te eigenen is belangrijk maar moeilijk. Onthechting is zeker geen loos begrip bij deze basishouding. Zorg zonder bezitten.

e verantwoordelijkheid helemaal opnemen voor het werk is soms niet vanzelfsprekend. Gewoonlijk is er weinig eer te behalen met dit werk en is er weinig waardering of verloning in deze wereld. Vaak is tegenstand meer evident dan steun. Dan is het nodig om goed op de innerlijke motivaties te steunen om door te gaan voor het volle pond.

Loslaten is al een paar keer genoemd, maar het is ook essentieel. Vanuit onze eigen behoeften en onveiligheid ontstaat de neiging om toe te eigenen, ons hoofd heeft ambities en wil controle houden, en toch: loslaten zoals je een kind de wereld in laat, vertouwend op de kracht ervan.

3. Beheerders en opvolgers.

Naast en na het kanaal dat de inspiratie naar deze wereld brengt, zijn er vaak medewerkers. Enerzijds omdat het werk van kanaliseren, verspreiden én de groepen of het systeem organiseren te omvangrijk is voor één mens. Soms zijn er ook vaardigheden nodig die het kanaal/de stichter niet heeft.

Daarnaast zijn er na het afscheid van de stichter, beheerders nodig om zijn werk voort te verspreiden. Opvolgers maken het werk van de stichter inhoudelijk soms af. Vertalers vertalen het werk soms letterlijk in een andere taal, maar vaak is er ook een vertaling nodig naar een andere tijd, een andere cultuur, een volk met andere behoeften en noden.

Wat de functie ook is van deze helpers, fundamenteel is deze taak verschillend van de taak van het oorspronkelijke kanaal. Dit geeft een specifieke plaats en omgaan met beslissingen e.d. Toch zijn er heel wat van de aspecten die in het vorige hoofdstuk beschreven staan, ook hier van toepassing.

Delicaat bij een opvolger/helper, is het evenwicht bewaren tussen trouw blijven aan zichzelf, zijn eigen taak en inspiratie, en zich inschrijven in het werk en de lijn van het oorspronkelijke kanaal.

Voor de vertalers is er het delicate evenwicht om de oorspronkelijke inspiratie in een vorm te gieten die zoveel mogelijk de inspiratie intact laat, en die toch toegankelijk is voor de nieuwe doelgroep.

3.1. Helpers en opvolgers.

Hun taak is het om het werk van de stichter te versterken, te ondersteunen en ev. te vervolledigen. Om het werk van ondersteunen te doen in trouw aan de inspiratie en de vorm die er aan gegeven is, moeten deze helpers een goede kennis hebben van de inspiratie en de vorm. Om verantwoordelijkheid te kunnen opnemen in de lijn van de groep is er naast de kennis ook verbinding nodig met de oorspronkelijke inspiratie. Ofwel rechtstreeks ofwel via het oorspronkelijke kanaal.

Helpers met deze verbindingen en kennis voorhanden hebben is niet zo evident! Het kanaal brengt vaak inspiratie die v r voorbij zijn eigen bewustzijn gaat, maar de helpers en de opvolgers hebben zelden diezelfde verbinding als het oorspronkelijke kanaal en beheren dan vanuit een ander bewustzijn. Dit creëert vaak spanningsvelden.

3.1.1. Een aantal valstrikken voor de helpers/opvolgers.

Bij gebrek aan de juiste verbinding met de spirituele wereld werkt men vaak vanuit zijn eigen bewustzijn  n onderscheidingsvermogen. Hierdoor gaat er een stuk verloren van het oorspronkelijke.

Niet bewust zijn van zijn mogelijkheden en grenzen. Dit sluit aan bij de vorige valstrik. Vanuit het kennen van het werk van de oorspronkelijke stichter, gaat men zichzelf in een autoriteit zetten die men niet heeft, nl. de vervanger van die stichter. Men vergeet vaak dat men zijn bewustzijn en zijn verbindingen niet heeft en dus hem/haar niet kan vervangen.

Toe eigenen is ook een serieuze valstrik. De helper eigent zich de inspiratie toe en bepaalt vanuit zijn beperkt bewustzijn, wat er "goed" of "fout" is. Eigenlijk bepaalt het doel  n de doelgroep van de inspiratie of iets juist is om te doen of niet. Mensen kunnen dat niet vanuit hun bewustzijn. Vaak wordt inspiratie van hieruit "opgesloten" in menselijk oordeel en kan het Leven niet vrij stromen doorheen die inspiratie.

Afhankelijkheid aan de oorspronkelijke stichter of organisatie.

Er zijn een heleboel menselijke psychologische redenen van waaruit men bij een groep wil horen, zich wil identificeren met een groep door de naam aan te nemen, een functie wil, enz. Het gevolg is dat men zijn eigenheid probeert in te passen in het geheel. Men praat met de taal van de ander, ontvangt inspiratie als het past voor de ander en aanvaard wordt in het andere... .

Kortom, men vervormt zijn eigen werk vanuit menselijke doelstellingen, ambities, behoeften... .

Menselijk, begrijpelijk maar te vermijden!

3.1.2. Constructief omgaan met:

Waar deze helpers in de eerste plaats kunnen op steunen is hun gezond verstand, zelfkennis over hun eigen vaardigheden, hun mogelijkheden en grenzen,  n de hulp en inspiratie van de spirituele wereld.

De valstrikken zijn menselijk. Dus aanvaard dat jij ze misschien ook beleeft. Dit is een eerste stap om ze te ontdekken en er iets aan te doen.

Ga zoeken welke ambities en behoeften je mee sturen, en probeer met behulp van anderen je bewustzijn af te lijnen. Het is moeilijk te zien wat je niet hebt als je niet weet wat er allemaal bestaat.

Kweek gewoonten die je zoveel mogelijk helpen om valstrikken te vermijden, o.a.:

Feed-back vragen aan mensen waar je niet mee samenwerkt. Vaak hebben leden van een groep dezelfde blinde vlekken, en beleven ze dezelfde valstrikken. Van hieruit kunnen ze elkaar wederzijds wijsmaken dat alles ok is, en dat de anderen "fout" zijn.

Ga niet alleen te rade bij je eigen mentale bewustzijn om te weten wat juist is om te doen, maar consulteer ook het wezenlijke van de oorspronkelijke inspiratie en je spirituele begeleiders.

Maak zowel voor jezelf als tegenover anderen het onderscheid tussen jouw denken en dat van de stichter. Yb. jij vindt en de andere heeft gezegd.

Jij bent niet de autoriteit die hét weet. Jij bent iemand die ook weet. Profileer je ook zo, en meet je geen autoriteit toe die je niet toekomt.

3.2. Vertalers.

Hiermee bedoel ik de personen die de inspiratie toegankelijk maken voor een doelgroep in een andere taal, een andere cultuur, een andere tijd, een ander bewustzijn... . Het vertalen draagt het spanningsveld in zich, tussen trouw zijn aan het oorspronkelijke en de aanpassing om toegankelijk te zijn voor de doelgroep van de vertaling. Het is alleszins noodzakelijk dat de vertaler aansluiting heeft op de twee werelden: die van de oorspronkelijke inspiratie en die van de doelgroep van de vertaling. Daarbij dient men er zich bewust van te zijn dat de vorm waarin de inspiratie vorm kreeg, soms gewijzigd wordt door de vertaling. Onvermijdelijk, maar niet noodzakelijk schadelijk.

3.2.1. Ook hier zijn er een aantal specifieke valstrikken aanwezig, o.a.:

Een vertaler wiens bewustzijn zich niet uitstrekt over de oorspronkelijke inspiratie of de wereld van de doelgroep, zal een minder efficiënte vorm creëren.

De vertaler kan de bedoeling en de werkmethode van de oorspronkelijke inspiratie vervormen vanuit zijn eigen ambities en bedoelingen. Niet zelden zijn gevolgen van kwetsuren en eigen behoeften, aangevuld met vervormde beelden over de vertaler ivm zijn plaats en taak, de impulsen en de voedingsbodem van misvormde vertalingen.

De eigen mogelijkheden overschatten is zeker een valstrik, en het eigen bewustzijn verkeerd inschatten is een nog grotere valstrik: hoe kan je jouw eigen bewustheid of onbewustheid evalueren en in zijn juiste proporties zien?

De autoriteit van de vertaler stopt bij zijn eigen vertaling. Die omvat niet de oorspronkelijke inspiratie, tenzij men een verbinding heeft met de oorspronkelijke inspiratie en/of het oorspronkelijke kanaal. In dit geval kan er wel een gedeeltelijke autoriteit aanwezig zijn.

3.2.2. Constructief omgaan met deze valstrikken kan door o.a.:

De oorspronkelijke inspiratie en het oorspronkelijke kanaal erkennen als autoriteit is nodig. De vertaler is de autoriteit niet!

Ijn voor jezelf goed het terrein af van vertaler-zijn, zet je eigen ambities op één lijn met de doelstellingen van de inspiratie, en ga niet interpreteren.

Vraag feed-back aan mensen die je kennen, niet betrokken zijn in jouw groep of organisatie, en die je de waarheid durven zeggen.

Naast het onderzoeken van je ambities, doelstellingen en behoeften, heb je ook een reëel beeld nodig van wat je kan of niet kan. Wat omvat je bewustzijn en wat niet?

Dit geldt ook voor de vorige hoofdstukken: capaciteiten die niet ontwikkeld zijn en die niet in de wereld gezet kunnen worden zijn geen grond om op te steunen in dit spiritueel werk. Evalueer je niet op wat je in potentie in je draagt maar evalueer je op wat je doet en realiseert in de wereld!

Vormen en systemen vertalen die buiten je bewustzijn vallen is onmogelijk.

4. De groep of het systeem.

In deze wereld is er een vorm, een structuur nodig om de inspiratie neer te zetten. Dat kan een groep mensen zijn, een boek, een cursus, dvd, een lezing... . Eén van de structuren die vaak opduikt is een groep mensen, die zich verenigt ivm de doelstelling van de inspiratie, en die er vorm aan geeft in deze wereld.

Een groep mensen, verenigd rond éénzelfde doelstelling kan heel wat energie genereren. In een groep vullen de deelnemers mekaar aan, vangen ze elkaars zwakke plekken op, steunen ze elkaar en bevragen mekaar. De groep als element tot realisatie kun je bekijken als een structuur zoals alle andere vormen.

Ambities, behoeften, een onaangepast referentiekader... doorkruisen de realisatie van de inspiratie.

Zo worden persoonlijke ambities en doelstellingen van de leiders of beheerders van een groep vaak "verkocht" als behorende tot de inspiratie, of nodig voor de realisatie.

Niet zelden wordt heel de (vaak onbewust gebruikt) trukendoos opengetrokken van druk, manipulatie, favoritisme... .

Het is menselijk en "normaal" dat deze mechanismen opduiken. Opbouwend naar de verwezenlijking van de doelstellingen van de inspiratie is het echter niet! Hoe meer deze mechanismen vermeden worden, hoe efficiënter de realisatie van de doelstellingen gebeurt.

Elke vorm, elke structuur (boek, groep, cursus...) kun je vergelijken met een container. Het doel van een container is inhoud van de ene plaats naar de andere transporteren.

Zo brengt een structuur die gecreëerd is ivm de inspiratie, deze van de ene plaats naar de andere plaats.

Deze vergelijking laat toe om een aantal eenvoudige concrete wetmatigheden te onderzoeken, die helaas vaak over het hoofd gezien worden.

4.1. Een aantal wetmatigheden die we kunnen zien, mede ahv. de vergelijking van de container:
Het enige recht van bestaan van welke structuur ook is het helpen realiseren van de doelstelling van de inspiratie. Dit is zeer strikt verwoord, maar afwijking hiervan gaat vaak ten koste van het essentiële.

Een container huren, kopen en/of transporteren kost geld. Zo ook kost de organisatie, het in stand houden én laten functioneren van een groep energie. Als je de beschikbare energie (tijd, geld, werklust...) van de leden van een groep samentelt, dan krijg je de beschikbare energie voor het werk. Zoals het huren van de container onkosten zijn, zo kost het instant houden van een groep of systeem energie, die niet meer beschikbaar is voor het spiritueel werk zelf.

Het huren van een container en hem niet gebruiken is economisch onverantwoord. Zo is energie spenderen om een groep of systeem in stand te houden dat niet efficiënt helpt om de doelstellingen te verwezenlijken, energetisch niet verantwoord. Het gaat niet om de container, het gaat om wat hij vervoert. Zo draait het eigenlijk niet om de groep, maar om het spiritueel werk dat de groep aflevert!

Je huurt een container die op maat is van de goederen die je moet vervoeren. Dus organiseer je groep of systeem op maat van de doelstellingen van de inspiratie. Dat klinkt logisch, maar vaak wordt een andere groep gekopieerd, of uit concurrentie en ambitie wil men de grootste of mooiste zijn... . Soms ontbreekt het nodige geduld om de groep langzaam te laten groeien, of er is te weinig creativiteit om een structuur op maat te maken. Dus neemt men wat er voorhanden is. Op maat betekent o.a. groot genoeg en niet te groot.

Maak goed het onderscheid tussen het sociale aspect van een groep (dat zijn plaats en belang heeft) en het realisatie aspect. Er is een goede balans nodig tussen die twee en het ene zou eigenlijk niet ten koste van het andere mogen gaan.

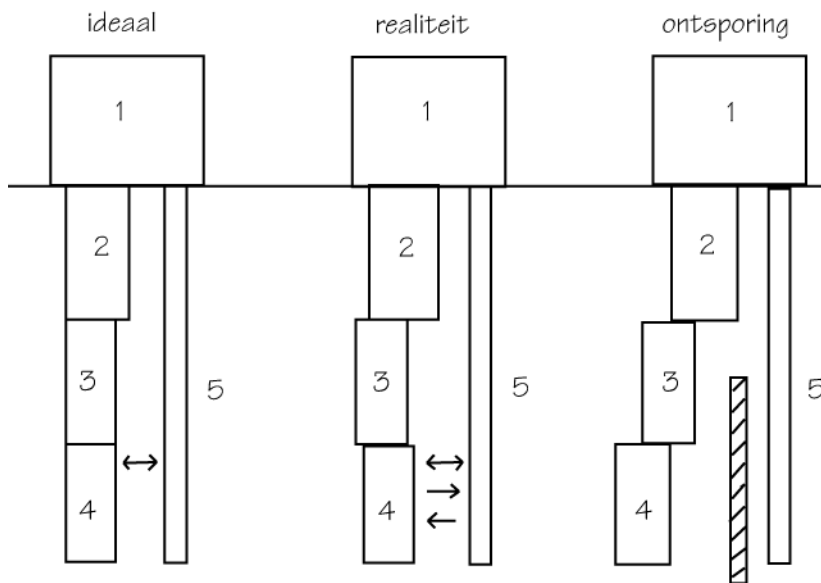
Een groep die als hoofddoelstelling de realisatie van een inspiratie heeft, moet gevormd worden uit leden die aan die realisatie kunnen bijdragen. Soms zitten er leden in die groepen, die geen wezenlijke bijdrage leveren, maar die aangetrokken zijn door het sociale aspect, door persoonlijke behoeften en ambities... . Ik zou deze mensen catalogeren onder de rubriek "vermijdbare onkosten" want zij halen energie weg die dan niet meer beschikbaar is voor de realisatie van de doelstelling. Een valstrik hier is die mensen kiezen of toelaten omdat ze "belangrijke" mensen zijn, of ze kiezen omdat men een emotionele fusie verwacht met echte verbondenheden, of vanuit persoonlijke sympathieën... . Anderzijds worden er mensen uit groepen geweerd op basis van antipathieën en "onbelangrijkheid". Een basisvraag is hier: wat brengt iemand bij aan de realisatie van de inspiratie en wat is zijn prijs in energie (geld, emotionele energie, mentale energie..)?

4.2. Constructief omgaan met deze wetmatigheden is mogelijk:
Onderzoek en bevraag je eigen beleving, motivaties, ambities, competenties bij iedere beslissing ivm de groep en/of de middelen die je inzet.

Steun op je verbinding met de inspiratie en de zorg en verantwoordelijkheid om deze goed te beheren bij het creëren van een groep of systeem. Doe dat ook bij de keuze van de medewerkers.

Bekijk goed waar de energie die in de realisatie gestoken wordt, naar toe gaat. Weeg telkens af of het een zinvolle en efficiënte investering is ivf de realisatie in de wereld naar de beoogde doelgroep toe. Deze evaluatie is een continu proces, want de realiteit en de behoeften veranderen constant en beslissingen zijn niet eeuwig geldig.

5. Het verloop en de realisatie van de inspiratie.

5.1. Fase 1: Het "aanbod".

Een groep mensen/een volk/de mensheid is op een bepaald punt van ontwikkeling gekomen. Hierbij zijn er noden aan groei, hulp, leiderschap, heling, ontwikkeling.... Vanuit de spirituele wereld wordt er begeleiding en/of hulp aangeboden als antwoord op deze noden. Dit in de vorm van inspiratie.

Die begeleiding en inspiratie is aangepast aan die mensen, in die cultuur, in die situatie, die tijd... . Of die inspiratie bruikbaar is voor een specifiek individu, is aan dat individu om uit te maken. En zelfs als die inspiratie bruikbaar zou zijn, heeft iedereen de vrijheid om die inspiratie te aanvaarden of niet, er al dan niet gebruik van te maken. De vrijheid om zijn eigen weg te gaan is heilig.

5.2. Fase 2: Het kanaal ontvangt.

Via een mens die als kanaal fungeert, kan die inspiratie ontvangen worden en naar deze wereld gebracht. Dit gebeurt in de vorm van woorden (een boek, een boodschap), van klank (een lied), een meetkundige vorm (piramide), een afbeelding (een schildering) een techniek (reiki)... . Alle vormen die bruikbaar zijn, zijn in de geschiedenis van de mensheid al opgedoken.

Zelden kan de aangeboden inspiratie in totaliteit ook ontvangen worden. Zoals ik eerder in deze tekst al schreef is dit o.a. afhankelijk van:

- de aanleg van de mens als kanaal
- de verbindingen die er zijn
- het referentiekader dat al dan niet voldoende uitgebouwd is
- de ontwikkelde stabiele persoonlijkheid
- de basishoudingen van het kanaal (ontvankelijk, onthechting...)

Deze factoren kunnen de inspiratie naast beperken ook danig vervormen.

De inspiratie zoals ze in deze fase vorm heeft gekregen, is de vertrekbasis voor de uitbouw van een groep of systeem, dat de doelstelling van de inspiratie gaat proberen te realiseren in de praktijk.

5.3. Fase 3: de uitbouw.

In deze fase wordt er een groep en/of een systeem gecreëerd door het kanaal, samen met zijn eventuele medewerkers. De bedoeling is om de inspiratie te realiseren in een vorm.

Zoals gezegd is de ontvangen inspiratie (normaal gezien toch) de basis van dit werk. De vormgevers (in deze tekst is dat de groep) hebben een grote invloed op die realisatie. In het beste geval zijn deze mensen in verbinding met de oorspronkelijke inspiratie en is er ook begeleiding vanuit de spirituele wereld in deze fase. Regelmatig echter wordt deze inspiratie en de groep daar rond gebruikt voor ego doeleinden (vaak onbewust en met de beste bedoelingen). Gevolg is dat de structuur die gevormd wordt, slechts een gedeelte of niets van de doelstelling kan realiseren. De realisatie kan ook als project gezien worden, dan wordt de begeleiding en het oorspronkelijke losgelaten, en gaat het project zijn eigen leven leiden.

Factoren die specifiek in deze fase een rol spelen, zijn o.a.

Het bewustzijn van de vormgevers, vermits zij in deze fase een belangrijke inbreng hebben.

De persoonlijkheid die al dan niet dienend aanwezig is, heeft ook hier een grote impact. Dit staat uitvoerig beschreven in de vorige hoofdstukken.

De juiste mensen (dwz met de juiste kwaliteiten en de juiste verbindingen) op de juiste plaats (een goede boekhouder is niet noodzakelijk een goede voorzitter met visie) en met de nodige ruimte en armslag om hun deel van het werk goed te doen.

5.4. Fase 4: de evolutie van de groep of het systeem.

Na het afscheid van het oorspronkelijke kanaal (en vaak ook de stichter van de groep of en/het systeem) gaat de groep verder evolueren. Enerzijds betekent het dat de groep vaak de rechtstreekse verbinding met de oorspronkelijke inspiratie verliest door het verdwijnen van de stichter. Anderzijds kan er door het verdwijnen van de stichter, vaak een nieuwe dynamiek tot ontwikkeling komen.

De grote uitdaging is om de vorm met zijn tijd mee te laten evolueren, aangepast aan een veranderende tijdsgeest, een veranderende cultuur en veranderende noden en behoeften. En dat alles zonder afbreuk te doen aan de inhoud, de bedoeling en doelgroep van de oorspronkelijke inspiratie.

De beheerders kunnen in deze fase beroep doen op de wijsheid en regels van de oorspronkelijke inspiratie, en hun eigen aanvoelen en wijsheid *voor zover deze in dienst staan van de groep en de oorspronkelijke doelstellingen.*

Hun verbindingen met de spirituele wereld spelen een rol. Er is vaak een spirituele begeleiding *“in de aanbidding” en indien de juiste mensen op de juiste plaats zitten in de groep, kan die begeleiding ontvangen worden en hulp bieden bij de evolutie.*

Een juist evenwicht tussen persoonlijke ambities (zowel naar de eigen persoon toe alsook in verband met de groep) en de doelstelling van de groep is belangrijk om in het oog te houden. Omdat er vaak de oorspronkelijke verbinding ontbreekt, is er weinig tegengewicht voor de persoonlijke ambities. Ook hier is een ego dat niet “juist” gevormd is voor de job van beheerder, of dat niet ten dienste staat van dat werk, één van de grootste struikelblokken.

Ieder individu heeft het recht om er te zijn in zijn eigen kleur. Geen enkel individu heeft het recht, om energie van anderen ongevraagd te gebruiken of zelfs mét toestemming te misbruiken. Integriteit is hier een sleutelwoord!

Ga te rade bij de oorspronkelijke inspiratie of de spirituele begeleiders bij het nemen van belangrijke beslissingen ivm het veranderen van de vorm, of het wijzigen van de toekomst van het systeem. De beheerder “bezit” de erfenis van de oorspronkelijke beheerders niet. Hij is de beheerder die het recht heeft beslissingen te nemen, die in de eerste plaats het doel van de inspiratie moeten dienen.

5.5. Fase 5: aanvulling van zustergruppen of systemen.

Zoals we in fase 2 zien is iemand die als kanaal fungeert, beperkt in het ontvangen. Die beperking komt zoals eerder beschreven, vanuit de mogelijkheden die beperkt zijn in aanleg, de ontwikkeling die niet optimaal is en het beheer van de persoonlijkheid die niet juist verloopt. Toch is er een breed aanbod aan hulp vanuit de spirituele wereld, dat wacht om ontvangen te worden. Dit “gemiste deel” kan ontvangen worden door een andere persoon die als kanaal fungeert voor die inspiratie. Ook hij kan dat maar binnen zijn mogelijkheden die al dan niet goed ontwikkeld zijn.

5.5.1. Hier ontstaat er nu regelmatig een spanningsveld tussen deze verschillende inspiraties.

Er is een herkenning, want de verschillende inspiraties komen uit dezelfde bron en ze hebben de potentie mekaar aan te vullen, zowel naar inhoud als in vorm.

Er is verschil, want ze worden ontvangen door iemand anders en in een andere vorm gegoten, soms in een andere cultuur, een ander referentiekader... .

En wie heeft nu het “juiste” ? Wie is er “goed” bezig en wie is er “verkeerd”?

In fase 3 worden er verschillende vormen gecreëerd, en hoe verder een groep evolueert in fase 4, hoe groter de mogelijke verschillen en hoe groter het mogelijke spanningsveld.

De objectieve realiteit is dat ze allemaal nodig zijn, dat ze allemaal recht van bestaan hebben en dat samenwerking versterkend werkt, zowel naar de groepen toe, als naar de inhoud toe. Bij samenwerking

is de grote winnaar de mensen in de doelgroep, want dan is er de meest brede efficiënte hulp beschikbaar.

5.5.2. Bij een goed beheer wordt dit spanningsveld omgebogen in wederzijdse bevruchting en complementariteit. Er is dan een constructieve communicatie en eventuele samenwerking (in de afbeelding: de communicatielijnen met pijlen naar twee kanten).

Regelmatig is er echter een dovemans gesprek (in de afbeelding: de communicatielijnen met een pijl in één richting). Men hoort mekaar soms wel, maar er is weinig openheid om te luisteren en mekaar te her- en te erkennen in zijn echte kern. Soms is er zelfs een muur en negeert men elkaars bestaan (zie de muur en de afbeelding onder het deel: ontsporing). Dan is er van wederzijdse bevruchting en complementariteit helemaal geen sprake!

5.5.3. Een aantal valstrikken ivm dit spanningsveld:

Zoals gezegd zijn de verschillende inspiraties in potentie aanvullend. Er is geen “juiste” en geen “verkeerde” inspiratie. Het is de vorm waarin ze gerealiseerd worden die verschillend is en die meer of minder efficiënt is ivm. het realiseren van de doelstellingen.

Mensen voelen zich nogal gemakkelijk bedreigd door datgene wat anders is, door wat niet herkenbaar is. Een verdedigingsreflex die dan opduikt is het afsluiten voor het andere (je vermijdt contact en zeker samenwerking) en zelfs de andere vorm aanvallen (er is niets goed aan, roddels verspreiden...) en veroordelen (alles en iedereen van de groep is slecht).

Indien deze mechanismen groepsreflexen worden, versterken en rechtvaardigen ze de individuele verdedigingsreflexen: “zie je wel, iedereen voelt het zo aan, dus klopt het!”.

Dit kan dan nog gevoed worden door een groepsoverdracht: een overdracht die met een ganse groep beleefd wordt (denk maar aan de groepsoverdracht die het VB cultiveert naar de allochtonen toe).

Door mensen wordt de informatie die nog niet ontvangen is (fase 1) soms geclaimd. Dus menen ze er alle recht op te hebben en ieder ander moet er met zijn handen afblijven! Realiteit is dat je in het beste geval beheerder bent van het stuk inspiratie dat al in deze wereld ontvangen is. De “eigenaars” zitten in de spirituele wereld en de rechthebbenden zijn de mensen voor wie de inspiratie bestemd is.

Oordelen over de andere vorm en inspiratie is een bekende verdediging om je onzekerheid of angst te hanteren. Je kunt wel kijken naar de mogelijkheden en de grenzen van een groep of systeem, je kan kijken naar het al dan niet constructief zijn van het werk. Je kan vertellen wat je ziet maar het recht om te oordelen over anderen heb je niet.

Je ziet mensen ook de vorm van de anderen claimen. Men herkent zich in iets, en men vindt dat men het recht heeft om bij die groep te horen, de naam van de groep of het systeem te gebruiken, de methode over te nemen zonder toestemming, teksten of boeken te kopiëren... . Zoals gezegd zijn er geen rechten op de inspiratie maar er bestaan wel rechten op de vorm: o.a. auteursrecht, naamrecht, patentrecht... .

5.5.4. Een aantal tips, die je kunnen helpen om constructief om te gaan met dit spanningsveld: Maak het onderscheid tussen de inspiratie (fase 1 en fase 2) én de vorm die eraan gegeven wordt (fase 3 en fase 4).

* De inspiratie in fase 1 behoort het Leven toe, niet de mensen die er verbinding mee hebben.

* De inspiratie in fase 2 is bedoeld om beheerd te worden door beheerders die door het Leven uitgenodigd worden voor dit werk.

* De vorm in fase 3 en fase 4 is in deze wereld beschermd door de wet en is eigendom van een persoon, of een groep.

Herken jezelf in deze fasen, erken jouw plaats en recht, en neem ze op. Herken en erken de rechten van de ander en accepteer ze!

Beleef openheid op de vruchtbaarheid van de andere inspiratie, en op het complementaire ervan. Zie het anders zijn niet als een bedreiging waartegen je jezelf en je groep moet beschermen.

Ga voluit in jouw vorm staan, en geef die een eigen wereldse identiteit. Creëer die vorm vanuit jouw eigenheid en kracht. Stel je vanuit dezelfde kracht open op anderen voor bevruchting, toetsing en samenwerking, ten goede van het geheel.

Richt je op de heelheid en het verenigen van de verschillende vormen door je te richten en te zoeken naar de complementariteit. Werk samen waar het kan, en bevrucht elkaar en laat je bevruchten en voeden door het andere. Praktisch kan dit in persoonlijke ontmoetingen, door samenwerkingsverbanden op te zetten....

En bovenal: vertrouw op het Leven in jezelf en de ander. Probeer je niet op te bouwen op je afsluiten, op je verdedigen, op de ander beschadigen... Dit realiseren kan je vooral door je functioneren bewust te bekijken en in handen te nemen.

Het goede beslissen maar ondertussen verder gaan met roddelen helpt echt niet!

Slot.

Het zou kunnen dat je nood hebt om de groepen waar je deel van uitmaakt, en jouw plaats daarin, dieper en systematisch te bekijken. Dit kan door je bij de verschillende beschrijvingen, de valstrikken en de tips voor een constructievere beleving de vragen te stellen:

Herken ik dit in mijn beleving in mijn groepen? In welke vorm herken ik het? Welke verschijning heeft het?

Hoe ervaar of beleef ik het in de groepen waar ik deel van uitmaak?

Welk stapje kan ik ev. zetten om hierin te groeien en vooruit te gaan, of om de groep waar ik deel van uitmaak vooruit te laten gaan?